

לכבוד מוה"ר [שמו], ואחר עמו מוה"ר [שמו] נ"י.

במענה על שאלתכם, אם צריכין להתחשב עם "פסק דין" - שיצא גנריבם מאוה ב"ד של זבל"א וזבל"א ("בוררות") - שקיימו בבטן, "משכו" - ו"קתו", שהדיונים נחמשכו ונחארכו ל"שמנה שנים" רצופות, [ובמשך זמן זה - גליחם את דעחכם בפניהם כמה פעמים; שקבלתכם היה ב"פעות" - כי לול ידעתם שימשיכו הדין לזמן ארוך כל כך - לא חזמתם אצלם שמר ביוזרין מעולם], עד שמוזרה הגיע - להסך המוגזם של; שלש מאות ועשרת אלפים דולר - (ש"י אלפים, \$310,000.00). ואחר כך זאת - אף לא הוציאו פסק דין שלם, אלא שהשאירו אחת מן התביעות הכי יפודיים - מה שמענתם בפניהם - מכלי לפסוק עליה, ומאיימים עליכם; שאם לא תקיימו תיכף את פסק דינם החלקי - או יוציאו עליכם "כתב סירוב" - ויתירו לצד השני לאשר הפסק דין החלקי ב"ערכאות".

הנה, כבר יצאו גדולי הורנו - ה"ה; הגה"ק מרעברעצין זצ"ל - ולבתי"ח הגאון האריר מ"ה שמואל וואונער שליט"א - והגאון האריר מו"ה משה שמעוניבנד שליט"א, בלשונית חריפים עד למאור - שלא בדרכם בשום מקום אחר; בגנות הקלקולים והרבים השורר במהלך משפט ה"בוררות" שבימינו - ובעיקר משום שמענותים חריפים רח"ל, לך נא וראה בפפריתם - מש"כ להלכה ולמעשה; שו"ת באר משה (מד, סי' קמ"ט, ומה נבאקטם, וסי' קמ"ט) - וש"ת שבט הלוי (מד, סי' ר"ג, ומד, סי' ט, וסי' וד"ט, סי' י"ט) - וש"ת תשובות והנהגות (מד, סי' מל"ט). [וע"ע בשו"ת מנחת יצחק (לקוטי תמונת סי' ק"ז), וש"ת מנחת אשר (מד, מד, סי' ט), ע"ש. וממעם זה - פסק בשו"ת חבמת שלמה (סי' כ"ג וכו'), שב"בוררות" - אין הבעל דין חייב לציית להפסק דין - בלי "מדיכין דנתני"]. ועל סמך דבריהם - יצא לאחרינה (מחמת המס'ט) - "קול קורא" בתרומת ארבעים רבנים מגדולי הורנו שליט"א; לפסול ולאסור כליל - את התדיינות ב"בוררות".

ובפ"ד בנ"ד, שלא די - שהמשיכו את הדיינות למשך "שמנה שנים", אלא שאף אחרי כל זאת - לא הוציאו פסק דין "שלם" - רק "חצי" פס"ד, וראו ראנן סהדי; ששום אדם - אילו ידע זאת מראש - לא היה חותם אצלם שמי"ב, ממילא פשוט - רכל הקבלת קנין וחתימת שפ"כ היתה "קבלה במעוה" - שאין לה שום תוקף להלכה, ובדק"מ"ל רכל קבלה במעוה - אפילו ב"קנין" - חוזה, ע"י שו"ת מהרש"ם (מד, סי' קמ"ד), חשב"ץ (מד, סי' רכ"ז, ורכ"ז), אבקת רובל (סי' ק"צ), מהר"י חלוי (מד, פלג ט, סי' ט), ע"ש. ואפילו היבא דה"מעוה" - הוא רק מבח "אומדנא רמכח טובא" וכבנ"ד - ג"כ חוזה, כמו שפסקו להלכה בשו"ת מהרי"ץ (סי' ר"ט), וש"ת מהר"ם אלשיך (סי' י"ד), ושו"ת בני חיי (סומו"ט סי' ז'), ושו"ת לחמי תורה (סי' י"ט), ושו"ת שופרית דיעקב (סי' ט"ז), וש"ת ראש משביר (מד, סי' ט"ז), ושו"ת מהרש"ם (מד, סי' רכ"ט, מד, סי' רכ"ז), וש"ת הרי בשמים (מהר"ם סי' ט"ז), וש"ת וקן אהרן (מד, סי' ק"ד), ע"ש. וכש"כ וק"ו - בהגונע כלפי קבלה ב"דבר שאינו קצוב" וכבנ"ד - דיכול המחוקק לומר; ד"קים ליה" כהפוסקים - דבכח"ג לא מהני מחילה אפילו "בשמר" - ובמ"ש בשו"ת מבחם לדוד (מד, סי' ט), וש"ת אהל יצחק (סי' י"ד), וברכת מועד"ך לחיים (פלא, סי' ט), ע"ש.

וכש"כ וק"ו ב"ב של ק"ו בנ"ד - שגם גמלו שכר מוגזם כ"ב ב"ש"י אלפים", סכום המבדול הרעיון והמוזקע כל העשתנות עד עומק הנפש - מה שאצ"ל; שהוא הרבה יותר מן המותר ע"פ גורי "שכר במלה". הדי דבר זה בלבד - אף לולא כל הקלקולים שב"בוררות" שכתבו גדולי הורנו הג"ל (ד"ס ט"ט) - כבר די כחה לעצמה; לבמל כליל את "פסק דינם" - ושלא להתחשב כלל עם "כתב סירוב" שלהם - אף אם לו פסקו ביישרות ובהלכה, ובר"קנסותו" ע"ז חו"ל (נמחם כ"ט, ט) - [וכן נפסק להלכה ברמב"ם (מגוה"ז פ"ג, הל"ט ה), ובפשוט"ע (מד, סי' ט, ט) (סי' ט)], ש"דיניהם במלי"ם. וכן פסק להלכה ולמעשה - ונה"ק ר"י ישראל יעקב פישער זצ"ל - (ראב"ד בר"צ העדה החרדית) - בספרו שו"ת אבן ישראל (מק"מ סי' ט) ; שאין שום תוקף כלל ל"פסק דינם" או ל"כתב סירוב" שלהם - וז"ל:

"מה ששאל, היות שיצא מן ה"בוררים" כתב "סירוב" עלי... ושאל אך לנהוג... נראה דבזמנינו... שהבוררים לוקחים הרבה כסף יותר מ"שכר בטלה"... רח"ל לקחו מהם שם "דיין", ומכיון שכן בודאי ד"כתב סירוב" שלהם אינו כלום - כיון שאין כאן "דין" ואין כאן "דיין"... - ואין צריך לחוש ל"כתב סירוב" שלהם", עכ"ל.

אשר ע"כ פשוט - רבהצמרות כל הדך מעמי שכתבו גדולי הפוסקים הנ"ל - בחזר, דבנ"ד דמלוה את בה - "המשכת הומן" - ו"מחיד המוגזם" - ועב"ז "הוצאת רק חצי פס"ד", בודאי דאין שום תוקף כלל לה"פסק דין". וממילא פשוט וברור, ש"כתב סירוב" - המבוסס על פס"ד שאין לה תוקף להלכה - היא בפילה ומבוטלת. ואצ"ל, ש"לאשר" פס"ד - שאין לה תוקף ע"פ דין תוה"ק בעש"ג - יש בה משום האיסור החמור ד"הליכה בערכאות" - מה דקימ"ל בפשוט"ע (מד, סי' כ"ז, מד, סי' ט"ז), דה"ל "מחלל ק"ש" - וב"מחרף ומגדף" - ו"מרים יד בתורת מרע"ה" - רח"ל, [ע"י שו"ת מהרי"ץ (מחמת, סי' ק"ט)], וכל מה שמוציאין על ידם - הוא "גזל" גמור. וכמובן שאין כאן שום נקימת צד בעצם הסכסוך - כי לא שמענו המענות, וצריכין הבע"ד לחזור ולהתדיין במק"א - באופן היישרות והכשרות. וע"ז באע"ה"ת, יום ה' ל'ס' "ויצק העם", וגם דמו הנה גרר"ש" (מק"ן), כ"ו כסליו תשס"ה לפ"ק.

אברהם שמואל יהודה געשמעמנע
מנהל הבי"ד
(מכתב זה ניתן למכ"ז - בהמשרה היחידה; לתדע ולחזק האמת וחיושר - ולא נתקבל כסף או שות כסף - תמורת תועת מכתב זה כלל)

